

"Ah, needud," mõtlesin ma, "jõin jälle liiga palju
leid!" Arkasin keskööl üles ja läksin oma asja-
ajamisega täituma. Pärast võtsin käimist võtsin
külurkapist südikese eilset lasangit ning taltsin
purgela tagasi oma turvalisse ja soojas voodisse.
Tõmbasin peale oma soosa-lillelise teki, tõmbasin
end mõnusaasti kerra ja jäin und ootama. Kralein
"Iluselt tule," mõtlesin ma. Jälle kuulen
seda imelikku kraapivat heli oma magamistoas
parempoolses seinas. Sundisin ennast silmi avama
ja põrnitsema ainnuksid kraleina kollet. Tühjus,
ei midagi. Kinnung lävistab oma jämeda
valgusega ~~mu~~ mu toa ja ainsas pimedas nurgas
tõmbale miski oma tunde tõmbunud lillelise
käpa valgus jõuelt ära. "Peab ikka kiirelõksud
üles panema," kirjutasin ma. Sellegi poolest loivasin
laisalt end voodist ülesse ja liginesin paha-
aimamatult hämarale nurgale.

Kõhemale minnes oli mu unesegaste silmadega
mürgata musta turis siluetti. See polnud suur,
unelus keskmine rohi mõõdu. Pannin tule põlema
ja pidin järele halliks ehmatama. Nurgas
jõllitas mulle ~~otsa~~ oma suurte tumekollaste
~~ka~~ kriipsilmaadega otsa kõhna ja õliste karvadega
kõssitav kehla. Olevus oli midagi kassi ja
leemuri vahelised kuid nägi võlga nagu
hüsiiniõli laigust läbi käinud karvadest.
Seisin paigal kui soolasammal. Olevus ligines
mulle tasa ja sosistas mulle kriipiva ja kähiseva
häälega: "Mul on saladus" Vaatasin talle
kõhklevalt otsa ~~hää~~ mürastasin talle: "Mis asi
sa oled ja mida sa must tahad??" Sul pole

